

веднѣжъ лѣвътъ се спжналъ и почналъ жаловно да реве, като повдигалъ болна лапа. Разгледалъ Христосъ крака и извадилъ отъ лапата едно тамъ дълбоко забодено трѣнце. Грабналъ слѣдъ това отъ друго изворче прѣсна водица и измилъ лѣвския нараненъ кракъ...

Трѣгнали на пѣтъ: дѣте, ягне, влѣкъ, юначенъ лѣвъ и мѣничко теленце...

На близо — друга бѣда: тигрица и змия се бияли заради едно мѣничко сѣрне. Христосъ нѣжно прѣгѣрналъ беззащитното сѣрненце. Изведнѣжъ змията и тигрицата се помирили. Отдрѣпнали се отъ борбата.

И сѣрненцето трѣгнало слѣдъ дѣтето. А слѣдъ тѣхъ смилено трѣгнали и двѣтъ чудовища: тигрицата и змията.

Нощта била тиха и топла. Вѣрватъ всичкитѣ весели, доволни и безкрайно щастливи слѣдъ дѣтето — Христосъ.